

Hasonlóan kell eljárni, ha a nemzeti hatóságok a közösségi joggal összhangban ügyleti értéként a közösségi vevő által megkötöttől eltérő adásvétel során rögzített vételárat fogadnak el. Ebben az esetben, a 2913/92 rendelet 32. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja értelmében „vevőn” azt a vevőt kell érteni, aki ezt a másik adásvételi szerződést megkötötte.

(¹) HL C 228., 2004.9.11.

A Bíróság (második tanács) 2006. november 23-i ítélete (Giudice di pace di Monselice – Olaszország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lidl Italia Srl kontra Commune di Arcole (VR)

(C-315/05. sz. ügy) (¹)

(2000/13/EK irányelv – Előrecsomagolt élelmiszerek címkézése – A 2., 3. és 12. cikkből eredő kötelezettségek terjedelme – Tértfogatban megadott alkoholtartalom feltüntetése egyes alkoholtartalmú italokon – A forgalmazó székhelyének tagállamán kívüli másik tagállamban gyártott alkoholtartalmú ital – „Amaro alle erbe” – A címkézésen feltüntetett értéknél alacsonyabb térfogattal megadott tényleges alkoholtartalom – Túrés-határ túllépése – Pénzbírság – Forgalmazói felelősség)

(2006/C 331/23)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Giudice di pace di Monselice – Olaszország

Az alapeljárás felei

Felperes: Lidle Italia Srl

Alperes: Commune di Arcole (VR)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Giudice di pace di Monselice – Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 109., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 75. o.) értelmezése – Az irányelv 2., 3. és 12. cikkéből eredő kötelezettségek terjedelme – Másik tagállamban előállított és csomagolt alkoholtartalmú ital, amelynek alkoholtartalma alacsonyabb a címkén feltüntetettnél – „Amaro alle erbe”

Rendelkező rész

Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i parlamenti és tanácsi irányelv 2., 3. és 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy nem ellentétes vele az olyan tagállami szabályozás, mint amilyen az alapügyben szerepel, amely szerint az e tagállamban székhellyel rendelkező gazdasági szereplőt, aki valamely másik tagállamban letelepedett gazdasági szereplő által gyártott, az irányelv 1. cikke értelmében előre-csomagolt alkoholtartalmú italt forgalmaz, felelősnek lehessen tekinteni az állami hatóság által megállapított jogszabálysértésért, amely abban áll, hogy az említett termék címkéjén a gyártó által feltüntetett, térfogatban megadott alkoholtartalom különbözik a valós értéktől, és következképpen pénzbírsággal sújtható akkor is, ha ő maga mint az egyszerű forgalmazó kizárólag az élelmiszer forgalomba hozatalát végzi, olyan módon, ahogy azt a gyártó átadta.

(¹) HL C 281., 2005.11.12.

A Bíróság (első tanács) 2006. december 14-i ítélete (Högsta domstolen – Svédország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Nokia Corp. kontra Joacim Wärdell

(C-316/05. sz. ügy) (¹)

(Közösségi védjegy – A 40/94/EK rendelet 98. cikkének (1) bekezdése – Védjegybitorlás és védjegybitorlás kísérlete – A közösségi védjegybitorlások arra vonatkozó kötelezettsége, hogy harmadik személyeket eltiltsanak az ilyen cselekmények folytatásától – A „nyomós ok” fogalma, amely alapján el lehet tekinteni a védjegybitorlástól való eltiltástól – A közösségi védjegybitorlások arra vonatkozó kötelezettsége, hogy az eltiltás betartása érdekében meg hozza a megfelelő intézkedéseket – A védjegybitorlással vagy annak kísérletével összefüggő cselekmények általános tilalmát kimondó és büntetőjogilag szankcionáló nemzeti jogszabály)

(2006/C 331/24)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Högsta domstolen – Svédország

Az alapeljárás felei

Felperes: Nokia Corp.

Alperes: Joacim Wärdell